II

(Πράξεις, γιά τήν ἰσχύ τῶν ὁποίων δέν ἀπαιτεῖται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

τῆς 18ης Σεπτεμβρίου 1981

περί ἐνισχύσεως τήν ὁποία σχεδιάζει νά χορηγήσει ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν σέ ἐπιχείρηση τοῦ χημικοῦ τομέα (ὀξείδιο τοῦ μαγνησίου)

(Τό κείμενο στήν ὁλλανδική γλώσσα εἶναι τό μόνο αὐθεντικό)

(81/797/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος, καί ἰδίως τό ἄρθρο 93 παράγραφος 2 ἐδάφιο πρῶτο,

ἀφοῦ, σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἐν λόγω ἄρθρου, κάλεσε τούς ἐνδιαφερομένους νά ὑποβάλουν τίς παρατηρήσεις τους καί ἔχοντας ὑπόψη τίς παρατηρήσεις αὐτές,

Ἐκτιμώντας:

I

Ὅτι ὁ νόμος τῶν Κάτω Χωρῶν τῆς 29ης Ἰουνίου 1978 περί ἐνθαρρύνσεως καί προσανοτολισμοῦ τῶν ἐπενδύσεων (Wet Investeringsrekening - WIR) [1] θέσπισε, μέ τό ἄρθρο 6, «συμπληρωματική πριμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων». Ὅτι αὐτή ἡ ἐπιδότηση χορηγεῖται γιά τήν πραγματοποίηση προγραμμάτων ἐπενδύσεως ἀξίας ἄνω τῶν 30 ἑκατομμυρίων φιορινιῶν καί ὅτι, διαμορφούμενη ἀνάλογα μέ τόν ἀριθμό τῶν δημιουργούμενων θέσεων ἀπασχολήσεως, μπορεῖ νά ἀνέλθει στό 4 % τῆς ἀξίας τῆς σχετικῆς ἐπενδύσεως.

Ὅτι, κατά τήν ἐξέταση τοῦ σχεδίου τοῦ ἐν λόγω νόμου, στό πλαίσιο τῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, ἡ Ἐπιτροπή τόνισε ὅτι ἡ «συμπληρωματική πριμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων» συνιστᾶ καθεστώς γενικῶν ἐνισχύσεων γιατί δέν ἀποσκοπεῖ σέ συγκεκριμένο τομέα ἤ περιφέρεια. Ὅτι, δεδομένου ὅτι τό καθεστώς αὐτό ἐφαρμόζεται σέ ὅλες τίς ἐπενδύσεις χωρίς νά γίνεται διάκριση μεταξύ ἐπιχειρήσεων, περιφερειῶν ἤ τομέων, δέν ὑπάγεται στίς παρεκκλίσεις τίς ὁποῖες προβλέπει τό ἄρθρο 92 πράγραφος 3 περιπτώσεις α ἤ γ τῆς συνθήκης ΕΟΚ. Ὅτι, ἐλλείψει τέτοιων ἐξειδικεύσεων, ἡ Ἐπιτροπή δέν ἦταν σέ θέση νά ἐκτιμήσει τίς ἐπιπτώσεις τοῦ ὑπό μελέτη καθεστῶτος ἐπί τῶν ἐνδοκοινοτικῶν συναλλαγῶν καί ἐπί τοῦ ἀνταγωνισμοῦ καί, κατά συνέπεια, τό κατά πόσο συμβιβάζεται τό καθεστώς αὐτό μέ τήν κοινή ἀγορά.

Ὅτι, ὅταν πρόκειται περί αὐτοῦ τοῦ τύπου καθεστῶτος γενικῶν ἐνισχύσεων, ἡ Ἐπιτροπή συνήθως ἐγκρίνει τίς ἐνισχύσεις αὐτές ἄν πληροῦται μία ἀπό τίς δύο ἀκόλουθες προϋποθέσεις: τό ἐνδιαφερόμενο Κράτος μέλος ἐνημερώνει τήν Ἐπιτροπή εἴτε γιά κάποιο περιφερειακό πρόγραμμα, εἴτε —ὅταν αὐτό δέν εἶναι δυνατόν— γιά σημαντικές ἐξατομικευμένες περιπτώσεις.

Ὅτι, μέ βάση τά ἀνωτέρω, ἡ Ἐπιτροπή ζήτησε νά τῆς γνωστοποιηθοῦν ἐκ τῶν προτέρων καί ἐγκαίρως —σύμφωνα μέ τίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 93 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ— οἱ περιπτώσεις ἐξατομικευμένης χορηγήσεως τῆς «συμπληρωματικῆς πριμοδοτήσεως μεγάλων προγραμμάτων».

Ὅτι, κατά τή διάρκεια τῶν συνομιλιῶν μέ τίς ἀρχές τῶν Κάτω Χωρῶν, ἡ Ἐπιτροπή ἐπισήμανε ὅτι θά προέβαινε σέ ἐκτίμηση μιᾶς ἀπό τίς περιπτώσεις αὐτές, μέ γνώμονα τά ἰδιαίτερα χαρακτηριστικά της καί μέ βάση τίς ἀρχές πού θεσπίζονται ἀπό τά ἄρθρα 92 καί ἐπ. ἤ πού διαμορφώθηκαν κατά τήν ἐφαρμογή τῶν διατάξεων αὐτῶν. Ὅτι ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν δέν θά ἔπρεπε νά συμπεράνει ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἐξέφρασε ὁποιαδήποτε εὐνοϊκή

[1] Staatsblad 1978, ἀριθ. 368.

γνώμη δσον ἀφορᾶ τό καθεστώς «συμπληρωματικῆς πριμοδοτήσεως μεγάλων προγραμμάτων» ἐπειδή ζήτησε αὐτήν τήν προηγούμενη συστηματική γνωστοποίηση.

Ὅτι ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν ἱκανοποίησε τό αἴτημα τῆς Ἐπιτροπῆς, καθιερώνοντας τήν ἐν λόγω διαδικασία προηγούμενης γνωστοποιήσεως μέ τό ἄρθρο 6 παράγραφος 7 καί τό ἄρθρο 7 παράγραφος 3 τοῦ κεφαλαίου V τοῦ προαναφερθέντος ὁλλανδικοῦ νόμου τῆς 29ης Ἰουνίου 1978.

II

Ὅτι, μέ ἐπιστολή της στίς 17 Ἀπριλίου 1980, ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν ἐνημέρωσε, σύμφωνα μέ τήν ἀνωτέρω διαδικασία, τήν Ἐπιτροπή ὅτι σκοπεύει νά χορηγήσει «συμπληρωματική πριμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων» γιά τήν πραγματοποίηση στό Veendam, στήν ἐπαρχία Groningen, μιᾶς ἐκμεταλλεύσεως ὀρυκτοῦ ἅλατος πού θά παράγει 850 000 τόνους ἅλμης ἀνά ἔτος, μέ στόχο τήν οἰκονομικά ὁλοκληρωμένη παραγωγή ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου. Ὅτι αὐτή ἡ παραγωγή πραγματοποιεῖται, μέ ἰσότιμη συμμετοχή, ἀπό δύο θυγατρικές ἑταιρεῖες, ἑνός ὁλλανδικοῦ πετροχημικοῦ ὁμίλου καί μιᾶς δημόσιας ἑταιρείας πού δρᾶ σέ περιφερειακό ἐπίπεδο.

Ὅτι τό συνολικό κόστος τῆς ἐπενδύσεως ἔχει ἐκτιμηθεῖ σέ 85 ἑκατομμύρια φιορίνια καί θά ὁδηγήσει στή δημιουργία 18 νέων θέσεων ἐργασίας· ὅτι τό πρόγραμμα θά τύχει ἐπιδοτήσεως 0,285 ἑκατομμυρίων φιορινιῶν κατ' ἐφαρμογή περιφερειακῶν ἐνισχύσεων (καθεστώς IPR).

Ὅτι ἕνα σημαντικό μέρος τοῦ ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου, ἀπό ἁλάτι πού ἐξορύσσεται στό Veendam, προορίζεται, στό σύνολό του, γιά ἐξαγωγή στά ἄλλα Κράτη μέλη.

III

Ὅτι ἡ ὁλλανδική κυβέρνηση ἀπάντησε στίς 8 Ἰανουαρίου 1981 κατόπιν ὀχλήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς καί ὅτι, κατ' αὐτόν τόν τρόπο, δέν σεβάσθηκε τήν προθεσμία πού ὁρίσθηκε ἀπό τήν Ἐπιτροπή μέχρι τίς 30 Ἰουνίου 1980 γιά τήν παρουσίαση ἐνδεχόμενων παρατηρήσεων. Ὅτι ἡ προθεσμία αὐτή παρατάθηκε μέχρι τίς 15 Αὐγούστου 1980, κατόπιν αἰτήσεως τῆς ὁλλανδικῆς κυβερνήσεως.

IV

Ὅτι ἡ ἐνίσχυση τήν ὁποία σκοπεύει νά χορηγήσει ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν εἶναι δυνατόν, κατά συνέπεια, νά ἐπηρεάσει τίς συναλλαγές μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί νά νοθεύσει ἤ νά ἀπειλήσει νά νοθεύσει τόν ἀνταγωνισμό κατά τήν ἔννοια τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, εὐνοώντας τήν ἐν λόγω ἐπιχείρηση ἤ τήν παραγωγή της.

Ὅτι ἡ προβλεπόμενη ἀπό τήν ὁλλανδική κυβέρνηση ἐνίσχυση ἀποσκοπεῖ στό νά θέσει σέ λειτουργία τήν ἐκμετάλλευση ὀρυκτοῦ ἅλατος πού θά παράγει 850 000 τόνους ἅλμης ἀνά ἔτος, ἡ ὁποία προορίζεται, στό σύνολό της, γιά τήν παραγωγή ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου. Ὅτι αὐτή ἡ παραγωγή πραγματοποιεῖται, ἀντίστοιχα, ἀπό δύο θυγατρικές ἑταιρεῖες, μέ ἰσότιμη συμμετοχή, τῶν δύο προαναφερόμενων ἐπιχειρήσεων. Ὅτι ἕνα σημαντικό μέρος τῆς οἰκονομικά ὁλοκληρωμένης παραγωγῆς ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου ἀπό ἁλάτι προορίζεται γιά τίς ἀγορές τῶν ἄλλων Κρατῶν μελῶν.

Ὅτι τό ἄρθρο 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ θεωρεῖ, κατ' ἀρχήν, ἀσυμβίβαστες μέ τήν κοινή ἀγορά τίς ἐνισχύσεις οἱ ὁποῖες ἐμπίπτουν στά κριτήρια τά ὁποῖα καθορίζει. Ὅτι οἱ παρεκκλίσεις τίς ὁποῖες προβλέπει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ προσδιορίζουν τούς στόχους τῶν ἐνισχύσεων, οἱ ὁποῖες χορηγοῦνται πρός τό συμφέρον τῆς Κοινότητος καί ὄχι μόνον τοῦ λαμβάνοντος τήν ἐνίσχυση. Ὅτι οἱ παρεκκλίσεις αὐτές πρέπει νά ἑρμηνεύονται στενά κατά τήν ἐξέταση διαφόρων προγραμμάτων περιφερειακῆς ἤ κατά τομέα ἐνισχύσεως ἤ ἐξατομικευμένων περιπτώσεων ἐφαρμογῆς καθεστῶτος γενικῶν ἐνισχύσεων καί, εἰδικότερα, ὅτι δέν τυγχάνουν ἐφαρμογῆς στίς περιπτώσεις κατά τίς ὁποῖες ἡ Ἐπιτροπή εἶναι σέ θέση νά ἀποδείξει ὅτι, ἄν δέν χορηγηθεῖ ἐνίσχυση, ἡ δύναμη τῶν μηχανισμῶν τῆς ἀγορᾶς ἀφ' ἑαυτῆς δέν μπορεῖ νά ἐπηρεάσει τή συμπεριφορά τῶν ἐπιχειρήσεων κατά τρόπο ὥστε νά υἱοθετήσουν συμπεριφορά πού νά συμβάλει στήν ὑλοποίηση κάποιου ἀπό τούς στόχους πού ἀναφέρονται στίς παρεκκλίσεις.

Ὅτι, ἄν κατ' ἐξαίρεση, χορηγηθεῖ ἐνίσχυση χωρίς νά πληροῦνται οἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις θά ἐπηρεασθοῦν οἱ μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν συναλλαγές καί θά νοθευθεῖ ὁ ἀνταγωνισμός, χωρίς αὐτό νά δικαιολογεῖται ἀπό τό κοινοτικό συμφέρον, ἐνῶ συγχρόνως θά παρέχονται ἀντικανονικά πλεονεκτήματα σέ ὁρισμένα Κράτη μέλη.

Ὅτι ἄν ἐφαρμόζει τίς ἀνωτέρω ἀρχές κατά τήν ἐξέταση τῶν ἐξατομικευμένων περιπτώσεων οἱ ὁποῖες ὑπάγονται στό καθεστώς τῶν γενικῶν ἐνισχύσεων, ἡ Ἐπιτροπή πρέπει νά ἔχει πεισθεῖ ὅτι ὑπάρχει ἀντιστάθμισμα πού νά δικαιολογεῖ τή χορήγηση ἐνισχύσεως στήν ἐν λόγω ἐπιχείρηση, ὑπό τήν ἔννοια ὅτι ἡ ἐνίσχυση εἶναι ἀπαραίτητη γιά τήν ὑλοποίηση ἑνός ἀπό τούς στόχους οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ. Ὅτι ὅταν τοῦτο δέν ἀποδεικνύεται καί, ἀκόμη εἰδικότερα, ὅταν ἡ σχεδιαζόμενη ἐπένδυση πραγματοποιεῖται καί χωρίς τή χορήγηση ἐνισχύσεως, εἶναι σαφές ὅτι ἡ ἐνίσχυση δέν συμβάλλει στήν πραγματοποίηση τῶν στόχων τῶν παρεκκλίσεων, ἀλλά ὅτι σκοπό ἔχει τήν αὔξηση τῆς οἰκονομικῆς ἰσχύος τῆς ἐνδιαφερόμενης ἐπιχειρήσεως.

Ὅτι ἡ Ἐπιτροπή ἔχει καθῆκον νά ἐφαρμόσει τίς ἀνωτέρω ἀρχές μέ σταθερότητα καί δικαιοσύνη, μέ τρόπο πού νά ἐξακριβώνει σέ κάθε περίπτωση ἐφαρμογῆς ἑνός καθεστῶτος γενικῶν ἐνισχύσεων τήν ὕπαρξη αὐτοῦ τοῦ ἀντισταθμίσματος. Ὅτι ἡ μή ἐφαρμογή αὐτοῦ τοῦ κριτηρίου στό παρελθόν, ἀκόμη καί ἐάν πρόκειται γιά πολύ πρόσφατη περίπτωση, δέν μπορεῖ νά ἀποτελέσει ἐπαρκή δικαιολογία γιά νά μή ληφθεῖ ὑπόψη αὐτό τό

κριτήριο, πιό συγκεκριμένα στήν περίπτωση ὅπου ἡ ὕπαρξη αὐτοῦ τοῦ ἀντισταθμίσματος δέν ἀφορᾶ τήν ἐπιχείρηση πού λαμβάνει τήν ἐνίσχυση.

Ὅτι, πράγματι, οὔτε ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν προέβαλε, οὔτε ἡ Ἐπιτροπή ἀναγνώρισε κάποιο λόγο ὁ ὁποῖος νά πείθει ὅτι ἡ ἐν λόγω ἐνίσχυση πληροῖ τίς προϋποθέσεις οἱ ὁποῖες ἀπαιτοῦνται γιά τήν ἐφαρμογή μιᾶς ἀπό τίς ἐξαιρέσεις πού προβλέπονται στό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς παρεκκλίσεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3 περιπτώσεις α καί γ τοῦ ἄρθρου 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ, σχετικά μέ τίς ἐνισχύσεις γιά τήν προώθηση ἤ τή διευκόλυνση τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως ὁρισμένων περιοχῶν, πρέπει νά σημειωθεῖ ὅτι ἡ περιοχή Groningen δέν εἶναι περιοχή στήν ὁποία «τό βιοτικό ἐπίπεδο εἶναι ἀσυνήθως χαμηλό» ἤ ὅπου ἐπικρατεῖ «σοβαρή ὑποαπασχόληση», κατά τήν ἔννοια τῆς παρεκκλίσεως πού προβλέπεται στήν περίπτωση α. Ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τήν παρέκκλιση ἡ ὁποία προβλέπεται στήν περίπτωση γ, ἡ ὁλλανδική κυβέρνηση ἔχει ἤδη λάβει ὑπόψη τή συμβολή πού οἱ ἐν λόγω ἐπενδύσεις εἶναι δυνατόν νά ἔχουν στήν ἐπίτευξη μιᾶς καλύτερης κοινωνικοοικονομικῆς ἰσορροπίας τῆς ζώνης αὐτῆς, μέ τό νά εὐεργετηθοῦν ἀπό μία ἄλλη ἐνίσχυση στά πλαίσια τῶν ὁλλανδικῶν περιφερειακῶν ἐνισχύσεων (Investeringspremieregeling - IPR). Ὅτι ἡ κυβέρνηση τῶν Κάτω Χωρῶν, στίς παρατηρήσεις πού ὑπέβαλε στήν Ἐπιτροπή, ὑπογράμμισε καί ἡ ἴδια ὅτι οἱ «συμπληρωματικές πριμοδοτήσεις μεγάλων προγραμμάτων» δέν χορηγοῦνται μέ βάση περιφερειακά κριτήρια.

Ὅτι, ὅσον ἀφορᾶ τίς παρεκκλίσεις πού εἰσάγει τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 περίπτωση β τῆς συνθήκης ΕΟΚ, οἱ ἐπενδύσεις, σέ κάθε περίπτωση, θά προκύψουν ἀπό τήν κανονική λειτουργία τοῦ μηχανισμοῦ τῆς ἀγορᾶς. Ὅτι δέν ὑπάρχει, ἐξάλλου, τίποτε τό ὁποῖο νά χαρακτηρίζει τήν ἐν λόγω ἐπένδυση σάν σχέδιο κοινοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἐνδιαφέροντος ἤ σχέδιο δυνάμενο νά ἄρει σοβαρή διαταραχή τῆς οἰκονομίας Κράτους μέλους, ὥστε νά ὑπαχθεῖ στήν παρέκκλιση τοῦ ἄρθρου 92 παράγραφος 3 περίπτωση β τῆς συνθήκης ΕΟΚ ὡς πρός τό ἀσυμβίβαστο τῶν ἐνισχύσεων πού προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 92 παράγραφος 1 τῆς συνθήκης ΕΟΚ.

Ὅτι, καί ἄν ἀκόμα ὑποθέσουμε ὅτι θά ἱδρυόταν ἡ ἐπιχείρηση καί θά ὑπῆρχε ἀνάγκη αὐξήσεως τῆς παραγωγικῆς δυναμικότητας ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου γιά τήν κατασκευή πυρίμαχων πλίνθων γιά ὑψικάμινους, τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐνέργειας αὐτῆς φαίνεται πολύ ἔμμεσο γιά νά ἔχει αἰσθητές ἐπιπτώσεις στήν ἀναδιάρθρωση τῆς βιομηχανίας χάλυβα στήν Κοινότητα.

Ὅτι ἐξάλλου, κατά τή γνωμάτευσή της σχετικά μέ τό καθεστώς WIR, ἡ Ἐπιτροπή ὑπενθύμισε ὅτι οἱ Κάτω Χῶρες ἀποτελοῦν τμῆμα τῶν κεντρικῶν περιοχῶν τῆς Κοινότητος, ἐκείνων δηλαδή οἱ ὁποῖες δέν ἀντιμετωπίζουν τά σοβαρότερα κοινωνικά καί οἰκονομικά προβλήματα στόν κοινοτικό χῶρο, ἐνῶ συγχρόνως συγκαταλέγονται μεταξύ ἐκείνων ὅπου ὑφίσταται πραγματικός κίνδυνος ὑπερβολικῆς σωρεύσεως ἐνισχύσεων καί ὅπου, περισσότερο ἀπό ὁπουδήποτε ἀλλοῦ, κάθε ἐνίσχυση εἶναι δυνατόν νά ἐπηρεάσει τίς μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν συναλλαγές. Ὅτι, ἐξάλλου, ἀπό τά διαθέσιμα στοιχεῖα σχετικά μέ τήν κοινωνικοοικονομική κατάσταση στίς Κάτω Χῶρες, δέν προκύπτει ὅτι ὑπάρχει σοβαρή διαταραχή τῆς οἰκονομίας τους κατά τήν ἔννοια τῆς συνθήκης. Ὅτι ἡ «συμπληρωματική πριμοδότηση μεγάλων προγραμμάτων», ἐφ' ὅσον χορηγεῖται σέ μεμονωμένες περιπτώσεις, δέν ἔχει σάν σκοπό τήν ἀντιμετώπιση τέτοιας καταστάσεως. Ὅτι τυχόν υἱοθέτηση ἄλλης θέσεως θά εἶχε σάν συνέπεια, σέ ἐποχή οἰκονομικῆς ὑφέσεως καί ἀνεργίας γιά ὅλη τήν Κοινότητα, νά προσελκύσουν οἱ Κάτω Χῶρες ἐπενδύσεις οἱ ὁποῖες θά ἦταν δυνατόν νά γίνουν σέ ἄλλα Κράτη μέλη, ἡ οἰκονομική κατάσταση τῶν ὁποίων εἶναι λιγότερο εὐνοϊκή. Ὅτι οἱ πρόσφατες οἰκονομικές καί κοινωνικές ἐξελίξεις στήν Κοινότητα ἐπιβάλλουν τήν ἐμμονή στή θέση αὐτή τόσο ἐπί τοῦ θέματος τῆς συγκεκριμένης πριμοδοτήσεως αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς ὅσο καί τῆς χρησιμοποιήσεώς της σέ ἄλλες περιπτώσεις.

Ὅτι, τέλος, ὅσον ἀφορᾶ τίς παρεκκλίσεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 3 περίπτωση γ τοῦ ἄρθρου 92 τῆς συνθήκης ΕΟΚ σχετικά μέ τίς «ἐνισχύσεις γιά τήν προώθηση τῆς ἀναπτύξεως ὁρισμένων οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων», ἡ ἐξέταση τῆς ἐξελίξεως τοῦ τομέα τῆς παραγωγῆς ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου ἀπό ὀρυκτό ἅλας, ἰδιαίτερα ὑπό τό φῶς τῶν ἀνωτέρω παρατηρήσεων, καί ὅσον ἀφορᾶ τήν προοπτική τῆς ζητήσεως τοῦ ἐν λόγω προϊόντος, ἀποδεικνύει ὅτι ὁ μηχανισμός τῆς ἀγορᾶς καί μόνο, χωρίς κρατική παρέμβαση, εἶναι σέ θέση νά ἐξασφαλίσει τήν ὁμαλή ἀνάπτυξη τῆς ἐν λόγω δραστηριότητας. Ὅτι ἐπειδή ἕνα σημαντικό μέρος τῆς παραγωγῆς ὀξειδίου τοῦ μαγνησίου ἀπό ὀρυκτό ἅλας προορίζεται νά ἐξαχθεῖ σέ ἄλλα Κράτη μέλη, καί αὐτό ὑπό συνθῆκες πού θά ὁδηγοῦν στό συμπέρασμα ὅτι ὑπάρχουν περιθώρια γιά αὔξηση τῆς παραγωγικῆς δυναμικότητας, δέν εἶναι δυνατόν νά ὑποστηριχθεῖ ἡ ἄποψη ὅτι ἡ ἐνίσχυση αὐτή δέν θά ἐπηρεάσει τούς ὅρους τῶν συναλλαγῶν κατά τρόπο πού νά ἀντιβαίνει στό κοινό συμφέρον.

Ὅτι, λαμβανομένων συνεπῶς ὑπόψη τῶν ἀνωτέρω, τό σχέδιο ἐνισχύσεως τῶν Κάτω Χωρῶν δέν πληροῖ τίς ἀναγκαῖες προϋποθέσεις ὥστε νά ὑπαχθεῖ σέ μία ἀπό τίς παρεκκλίσεις πού εἰσάγονται ἀπό τό ἄρθρο 92 παράγραφος 3 τῆς συνθήκης ΕΟΚ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Ἄρθρο 1

Τό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν δέν δύναται νά θέσει σέ ἐφαρμογή τό σχέδιο, τό ὁποῖο γνωστοποίησε στήν Ἐπιτροπή μέ ἐπιστολή τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν στίς 17 Ἀπριλίου 1980, γιά χορήγηση «συμπληρωματικῆς πριμοδοτήσεως μεγάλων προγραμμάτων» στίς ἐπενδύσεις πού πραγματοποιοῦνται στό Veendam ἀπό ἐπιχείρηση τῶν Κάτω Χωρῶν στόν τομέα τῶν πετροχημικῶν.

Ἄρθρο 2

Τό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν ἐνημερώνει τήν Ἐπιτροπή, ἐντός προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπό τήν κοινο-

ποίηση τῆς παρούσας ἀποφάσεως, γιά τά μέτρα τά ὁποῖα θά ἔχει λάβει προκειμένου νά συμμορφωθεῖ μέ τήν ἀπόφαση αὐτή.

Ἄρθρο 3

Ἡ παρούσα ἀπόφαση ἀπευθύνεται στό Βασίλειο τῶν Κάτω Χωρῶν.

Ἔγινε στίς Βρυξέλλες, στίς 18 Σεπτεμβρίου 1981.

Γιά τήν 'Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Μέλος τῆς 'Επιτροπῆς